

Partilap

A Hangadó GMBH lapja.. DUE XXVIII Média és Szaktábor, 2008 július 11., péntek.

Háború!

Szavazások * Főszerknapló * Drill of the Beats

Fotó: Soós Berta

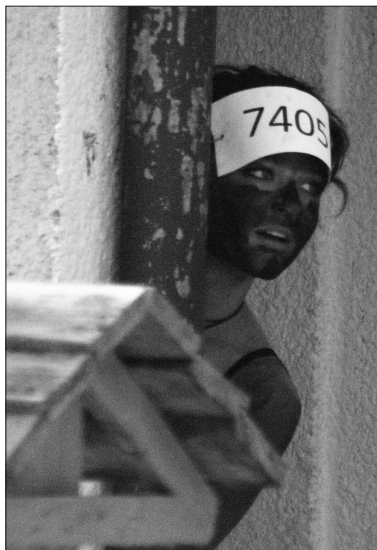
A SZÁM A VÉGZETEM

**A misszió időpontja: 2008. július 10.
Helyszín: a tábor teljes területe.
Részvevők száma: 16**

Englert Erika

Az előkészületek megtörténtek, a felszerelés jól működik, az álca megfelelő, a haditerv tökéletes, a hibaszázalék 23%. A csata kezdetét veszi.

Elsődleges rejtőzködési hely a DUE-bal lon melletti, viszonylag közepes méretű cserje. A háború kezdetén a csoportok tagjainak teljesítménye részleges, a morál akadozik. A játék folyamata közben a hangulat oldódik, a hibaszázalék jelentősen növekszik a játékosok részéről. Hirtelen ellenséges személy közelít az autók felől. A számának leolvasása sikertelen, ezért a leggyorsabb menekülési útvonal kidolgozása szükséges.

Fotó: Soós Beta

Látlak!

Fotó: Soós Beta

Számkommandó

Legjobb lehetőség a legközelebbi fa felé elfutni, majd így a többen is lépésenként haladva eljutni a kőasztalig, majd az autóig. A művelet végrehajtása után újabb menedékhely felkutatása ajánlott, amelynek helyszíne a külső színpadtól balra eső kis rész az épület hátuljában. A siker érdekében a félreeső helyen is ajánlott az elrejtőzés és a türelem. Kis idő után a feltevés beigazolódni látszik, és egy ellenfél téved arra. Nincs tudatában a jelenlétemnek.

A megfelelő pillanatot ki- használva leleplezem el- lenségemet, és világgá kürtölöm a számát.

Kilences vagy hatos, ötös vagy hármás? Kockáztatok. A támadás sikeres, befejeztével visszahúzódok. A helyzetem felfedése nem szerencsés, így inkább a megfigyelésbe fektetem az energiámat. Fontos az éberség. Később a haladás érdekében kimerészkedem a színpadhoz, ahol az előrejutás kúszásra korlátozódik.

A legközelebbi bokorban ideiglenesen elrejtőzök, majd a fal felé fordulva haladok tovább, az általam meghatározott cél felé. Mielőtt elérném, kiderül, hogy más már elfoglalta a területet, és már kezd ordítani az én ismertetőjelemet, mikor hirtelen megfordulok, és futásnak eredek.

Csak két számot talált el. Mázlim volt.

Fotó: Soós Beta

Csatakiáltás

A futástól kimerülve egy fánál találok menedékre.

De a megpróbáltatások még csak most kezdődnek. Szinte azonnal egy tanknak nevezett vakmerő páros tart felém – ketten egymás felé fordulnak, elolvasni a számukat lehetetlen.

Lassabban haladva, de már a kétségbeesés szélén állva gyorsan tovább-szaladok. Ismét megmenekülök. Már teljesen mázlistának érzem magam a nagy rohamból való szabadulásmért. Ez sem tartott sokáig. A legközelebbi fal mögül előbukkanó katona meglepetésként ér. A félelemtől ledermedve, négy számom kilövésével szörnyű halált halok, és elvesztem a küldetést. Négy, hat, hét kilenc.

Negyvenhat, hetvenkilenc. Ennyi. A játék élvezete viszont maximális volt.

Impresszum

A HANGADÓ GMBH csoport lapja • Készült a DUE XXVIII. Országos Kommunikációs és Média Szaktáborában. • Balatonfenyves, 2008. július 11. • Főszerkesztő: Simon Tamás • Főszerkesztő-helyettes: Árgyellán Edina • Szerzők: Balogh Zsófia, Englert Erika, Glatz Norbert, Kopjás Fanni, Sallak Dóra, Szigligeti Orsolya, Temesi Richárd, Tóth Luca • Csoportvezetők: Korpa Melinda, Beke Dániel • Tördelőszerkesztő: Ollári Gergely • Fotók: Bacsu Dénes, Bánfalvi Zsolt, Deák Nikolett, Pétervári Petra, Séllei Eszter, Soós Beáta (Képkockák Kht.) • Csoportvezetők: Kecskeméti Dávid, Vaska Henrietta • A tábor főtámogatója: Coca-Cola Magyarország. A tábor támogatói: Groupama Biztosító, Intensa, Magyar Televízió, Önkormányzati Minisztérium, Studio Vox Bt., T-Online, TÜV Rheinland Hungária Kht.

Nálunk ér a szépségverseny

„Teremté tehát Isten az embert.” – bizony, mindegyiket másmilyenre. Ami a külsőt illeti, ez ma már nem olyan nagy dolog - mindenki kedvére formálhatja bármely testrészét. Szőkéből barna, alkomhoz illő smink, körömlakk... és akkor még csak a legalapvetőbb dolgokat említettem. Lehet nagy a szám, mert én is ezt csinálom. Mint rajtam kívül még sokan mások. Kinek akarnak tetszeni az emberek? Ha maguknak, rendben van. Ha másnak... elgondolkodtató.

Az első, és legfontosabb alapszabály, amit előbb vagy utóbb, de mindenkivel megtanít az élet az, hogy külső alapján soha nem szabad ítélnünk. Cimkézünk. Durván. Így szalasztunk el érdekes embereket és így ásunk el értékes kapcsolatokat. Pedig mekkora szükség lenne néha egy mosolyra, egy beszélgetésre, vagy csak egy kellemes hallgatásra együtt. És ez nem a sors hibája. Mert a szóke nő is lehet jófej.

Ez a jó a táborban. Sok ismeretlen embert összezárnak tíz napra. Csoporttagok leszünk, egymás mellé ülünk a Nádásban, interjút készítünk a másikkal, kikérjük a véleményét bármiről. Itt akarva, akaratlanul megismerjük egymást. Az első látásra antipatikus emberek legjobb barátta válhatnak. Azok a táborozók, akikre első nap még furán néztem, ma már jó barátok. Ezért lehet itt jókat beszélgetni. Ezért lehet együtt világot megváltani. Ezért lehet itt szépségeket választani. Mert a szépség nem minden. A lélekkel teljes. És mi azt is tudjuk, mi van odabenn.

Árgyellán Edina

JELENTKEZZ BEEE!

Sallak Dóra, Balogh Zsófia, Kopjás Fanni

Tegnap körbejártuk a tábort, és megkérdeztünk egy-két embert, hogy mit is gondol a tábor embere címről. Sajnos legtöbbjük elég szófukar volt.

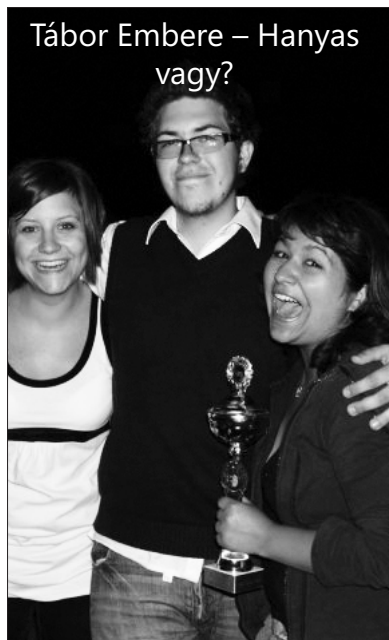
Bukovics Martin így gondolja: Szerintem ez egy baromság. Ha van, akinek ez növeli az egóját, akkor az jó.

Halász Péter: Szerintem kicsit szakmai, kicsit emberi. Ez egy nagyon fontos dő. Mondhatnám úgy is, hogy ez a tábor Oscar-dőja. Én már leadtam a szavazatomat.

Igyekezn fogunk, hogy az idei gála is színvonalas és szórakoztató legyen. Azt gondolom, egy ilyen eseménynek pörgősnek, dinamikusnak, nem feltétlen órák hosszat tartónak kell lennie. Ehhez mérten 3-4 produkciónál többet nem tervez a gálaszervező csapat. A tervek szerint a színpadon Nagy M. Zsolt, Bukovics Martin, Temesi „Jamal” Richárd és Pesti Valter villantja meg arcát.

B. Martin és Zsolti: A tervek szerint tábori produktumokat vesznek nagyító alá különböző szempontok szerint, parodizálva mindannyiunk által ismert híres és hírhedt embereket.

Jamal: Vérprofi sztendáp komédiás. Azt gondolom, ennyit elég is róla tudni. Az ő produkciója szervesen kapcsolódik a gála fő motívumához, mely idén a telefon lesz. Terveink szerint a nyertest tele-

Fotó:Archivum

Tábor Embere – Hányas vagy?

fonon értesítjük.

Valter: Készségesen felajánlotta, hogy szívesen táncolna valamilyen pörgős számra, akár egyedül is. Valamiért megadtuk neki a lehetőséget.

Egyéb zenés produkciók: Megeshet. Egyeztetés alatt.

A hagyományok szerint az előző évi tábor embere a Tábor Embere díjat, az előző évi tábor szépe pedig a Tábor Szépe díjat adja át. Sajnos a Hangadó GMBH feszített munkatempója miatt nem tudja idén felvállalni, hogy a kettőt egyben bonyolítja le, de úgy néz ki, ebben lesz segítségünk. Ha jól körülnéztek, már láthatjátok a plakátokat - szóval szavazásra fel, a gálán találkozunk.

*Mindig legyen nálatok telefon.
Megcsörrenhet.*

Táboroztató emberek

„Megtaláltam a helyem”

Szigligeti Orsolya

DUE-tábor. Hogy ez létrejöjjön, sok szenvedés és egyeztetés szükséges. Talán még ál munkában sem gondolkánk, milyen sokat köszönhetünk a két szervezőnknek: Zala Orsolyának és Germán Viviennek. Utóbbi először tölti velünk a nyár legjobb 10 napját. Erről (is) kérdeztük.

–Hogy kerültél a DUE-ba?

–2007 nyarán megszereztem a reklámszervező szakmenedzseri képzést és úgy döntöttem, hogy szükségem van némi változásra, ezért úgy döntöttem, hogy keresek egy állást. Körülbelül 3 hónapnyi keresgélés után elhívtak egy állásinterjúra a DUE-ba, ekkor találkoztam Zala Orsolyával, aki nagyon kedvesen fogadott. Nagyon megtetszett a

légkör az irodában, és miután visszahívtak a második állásinterjúra, akkor már tudtam, megtaláltam a helyem.

–Mi a feladatod irodavezetőként?

Kapcsolattartás a tagokkal, illetve leendő tagokkal, érdeklődőkkel, az iskolarádió hálózat tagjaival, pályázatok ügyintézése, az iroda rendjének felügyelete, és programszervezés.

–Nem volt nehéz beilleszkedni?

–Az igazat megvallva mindig is társaságkedvelő és közvetlen ember voltam, így már az elején megtetszett a nyüzsgés az irodában. Illetve az is, hogy segíthetek a DUE-soknak.

–Örülsz annak, hogy itt lehetsz?

–Igen, nagyon szeretek itt lenni, mert itt mindenki nagyon összetartó és segít a másoknak mindenben, amiben csak tud. Jó érzés látni, hogy ennyire sok egymásnak idegen fiatal tíz nap alatt mennyire össze tud kovácsolódni, és mi mindent tud alkotni. De tényleg! Azon kívül itt rengeteg új ismerős van, megmérettetések, valamint sok tapasztalatszerzés.

–Számíthatunk rád jövőre is mint irodavezető?

–Nagyon örülnék, ha jövőre is itt lehetnék, de azt hiszem, ez nem rajtam fog múlni.

Fotó: Bánfalvi Zsolt

Szervezted-ő

Beadta a derekát az új tördelő-szerkesztő

Rosszul van a betűtészától is

Glacz Norbert

Az idei táborban nem csak új csoportvezetők mutatkoztak be, hanem egy új tördelő-szerkesztő is. Ez a második tábor, viszont most nem táborozó. Az alvásmentes élet hiányát élvezőt félálomban zavartam meg.

–Milyen tördelő-szerkesztőnek lenni?

–Jó.

–Nem vagy valami bőbeszédű.

– Fáradt vagyok.

– Mi az oka?

– Az, hogy három napja csak tördelek. Már rosszul vagyok attól is, ha a levesbe betűtészta van.

–Az utóbbi években Mezei Tamás tördelt. Miért nem ő dolgozik az idei táborban is?

– Tamás munkahelyi elfoglaltságra hivatkozva mondta vissza ezt a szerepkört, ezért nem jött el az idei évben. De lélekben velünk van. Henin keresztül tartjuk egymással a kapcsolatot.

–Hogy tudtad meg, hogy te leszel az új tördelő-szerkesztő?

– A tábor vezetője, Kecskés István telefonált és fejtette ki a problémát. Aztán egyszerűen rátért arra a kérdésre, hogy elvállalnám-e. Majd hagyott három perc gondolkozási időt. Így történt.

– És te elvállaltad.

–Az életben amúgy is szeretem a kihívásokat. Ez is annak bizonyult. Örülök, hogy a vezetőség rám gondolt ebben a kérdésben.

–Tördeltél már korábban?

–Igen. Mivel az iskolában, ahova jártam tanították. Kényszerből indult. Aztán hobbivá alakult. Azóta sokszor csinálom azt otthon, hogy elkezdek tördelni egy magazint, aztán utána törlöm, majd elkezdek egy következőt.

–Gyakorlat teszi a mestert.

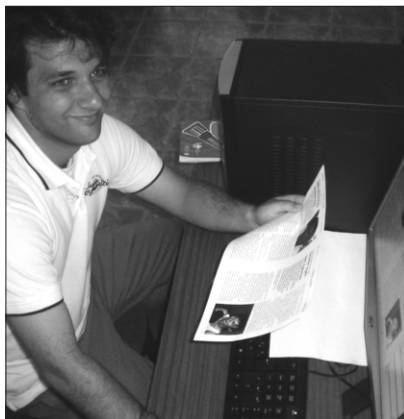
–Igen, ezt én is így gondolom. A második napon, mikor Tamás meglátogatta a tábort, adott egy kis leckét, gyorstalpaló módszerrel.

–Mire hívta fel leginkább a figyelmed?

–Arra, hogy a táborozók rendkívül hangeszaki, nem engedik dolgozni az embert. Meg hogy mikor épp nem dolgozom, akkor aludjam ki magam. Hogy határozott legyek és kegyetlen.

–Mit vársz a következő évtől. Ismét te jössz, vagy visszatér Mezei Tamás?

–Nem gondolkodom ilyenén. Majd lesz, ahogy az élet hozza. Kitudja, lehet hogy elfelezzük a munkát.

Fotó: Bacsu Dénes

Tördelő

A Drill of the Beats mindent elmond

Az „Állomásoktól” a Sziget nagyszínpadáig

Árgyellán Edina

Négy évvel ezelőttig meg sem fordult a fejünkben, hogy valaha együtt zenélhetnek. Poénnak indult, azóta már hangszerekkel dolgoznak. Évekkel ezelőtt három DUE tagból verődött össze a banda, ma Drill of the Beats-ként ismerhetjük őket. Mavrák Kata és Kupás Gábor elmond mindent a kezdetektől.

Kupi: Az egész 2004 júliusában kezdődött, mikor Patrikkal egy év után hazaaérkeztünk Amerikából. Vizsgamunkát kellett beadnunk, én egy filmet készítettem, Állomások címmel.

Kata: Ez volt ez első közös munkánk, ugyanis az én dalom volt a film főcímdala. Ekkor még nem gondoltuk,

hogyan lesz folytatása. Aznap este elmentünk ünnepelni, ahol poénból Kupi és Joci- aki egyébként szintén DUE - tag - elkezdtek beat-boxolni, én pedig ráénekeltem a „Remember me” című számot. Tetszett, amit nyomtak. Később csatlakozott a csapathoz Karesz, Kupi egyik barátja.

Kupi: Őt először nem érdekelte ez az egész, de amikor Jocival együtt nyomtuk munka közben, ráérezett az ízére. Rengeteget gyakorolt, és ma már egy csomó jó dolgot tud.

–Hol hallhat titeket a nagyjéremű?

Kata: Először csak DUE táborokban léptünk fel, egészen tavalyig. Ugyanis már három BOOT.IK koncertet is adtunk Budapesten.

Kupi: Aztán jött a nagy felkérés.

Kata: Bizony, megkértek, hogy

Fotó:Archivum

menjünk ki az EFOTT-ra. Ekkor már mindannyian éreztük, hogy oda négyen kevesek leszünk. Azóta bővültünk egy gitárossal, Bence személyében, aki egyébként Csifó Dorinával dolgozik.

Kupi: Két lány is került a csapatba. Juhász Jutka szaxofonozik, Dóri hegedül.

Kata: Dóri sajnos csak keveset lehet velünk, mert állandó körúton van. Jó hír, hogy a szombati gálán valószínűleg vele is találkozhat a tábor.

–Milyen stílust képviseltek?

Kata: Van három saját szerzeményünk. Az egyik dobra van felépítve, a másik gitárra, a harmadik pedig szaxofonra. Ezenkívül vannak olyan számaink is, amik nem annyira ismertek a hallgatóság körében. Ezek az én régi dalaim.

Kupi: Ezenkívül vannak ismert számaink is, de ezeket feldolgoztuk, és sokkal jobbat csináltunk belőlük. Ilyen az „Umbrella” című szám hegedű alá-

festéssel.

–Milyen jövőbeni terveitek vannak? Van valami nagy álmom, amit szeretnétek megvalósítani?

Kupi: Sziget Nagyszínpad!

Kata: A következő félévemem Dániában töltöm, Karesz pedig Angliában lesz, így sajnos nem tudunk együtt próbálni. De nem csak kollégák vagyunk, hanem nagyon jó barátok is, így a kapcsolattartás nem lesz akadály. Remélem, ha hazajövünk, innen folytathatjuk.

–Mikor hallhatnak titeket a táborlakók?

Kata: Szombaton lépünk fel, mert a csapat többi tagja akkor ér rá. Játszunk saját számokat, de válogattunk ismert zenékből is. Lesz olyan is, mikor a srácok csak beatboxolnak, ráadásul Joci harmonikával tolja. Hadd ámuljon a közönség!

Biciklis gyilkos a DUE táborban

Kupás Gábor nagyszerű horrorfilmjének kritikája

Tóth Luca

Giliszták, misztikus fények, jó pasik és némi borzongás. Talán így tudnám jellemezni Kupás Gábor tavalyi filmjét. Kupás Gábor, többek között a Switch black és az Ár-adás film rendezője. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem szabad bölcsész szakán másod éves hallgató.

A történet igen egyszerűen indul, megérkeznek a táborlakók. És meglátjuk a váznon Patrikot, amint feljön a Balatonból.

Ultraszexi, annyira hatásvadász, hogy felsikítottam örömben.

Kicsit olyan volt, mint Halle Berry az utolsó Price Brosnan-es James Bond filmben. Felállt, csorgott a víz a testéről. Majd a következő jelenet már a csoportfoglalkozásról szól. És itt indul a cselekmény. Kiderül,

hogyan 3-4 évvel ezelőtt különös halál esetek miatt nyomozott a rendőrség. Ekkor a filmnéző már tudja, hogy valami izgalmas következik, elkezdenek hullani a szereplők. Akár egy Agatha Christie műben. Szereplőinkről látható, hogy baráti szövetségben élnek egymással. Majd mikor meghal egyikük (Halász Péter) inkább közösen elsunnyogják a dolgot, mint hogy kihívják a rendőrséget. Amint tudatosul bennük az első barát elvesztése, rögvest bekövetkezik a második haláleset (Tóth Éva Tita-nilla). Ez a jellegzetes, lépcsőn lezuhanós

jelenet, a megboldogult kifacsart testhelyzetével együtt emlékeztet a Columbo sorozatból megszokott forgatókönyvhöz. A harmadik áldozat(Peller Dániel), ha túlélne a balesetét, akkor megoldhatná a rejtélyt, de sajnálatos módon ő is elhalálozik. Ekkor üt be a Sikolyra hajazó jelenet, amikor a lány (Lancz Alexandra) elmegy zuhanyozni majd sikít egy óriásit. Reggel már mindenki aggódik, főleg Patrik, majd megtalálják az áldozatot a zuhanyzóban. Ekkor már csak hárman

.....vannak életben.
Kiknek ajánljuk? Mindenkinék,

.....Majd az egyik jó barát (Kovács József Attila) megelégteli a rettegést és csomagolni kezd majd

.....haza indul. Éppen csak kiér a folyosóra, amikor talál-

.....kodik a főgonosszal. Majd elmenekül. A következő snittben már egy szál alsónadrágban láthatjuk

.....a tetemet: az egyik ping-pong asztal tetején fekszik. Ekkor már csak ketten vannak. Menekülőre fogják, majd egyikük (Szűcs György) megbotlik, és máris Copperdicker áldozata lesz. Jóképű főhősünk szerencsésen eléri a vonatot, de a Copperdicker követi gyalogosan, és a nyomában marad. A rendező ezt kissé Guy Ritchie-sen oldotta meg.

.....

.....

Summa: Nézzétek meg, megéri.

A tökéletes Kecsó-klón

Kupás Gábor, Fiktív csoportvezető. Pázmány Péter Katolikus Egyetem. Ő is emberből van, és nem szeretjük a száraz tényeket. Mondhatnánk úgy is, hogy neki a filmezés a lelki tükre.

Ő is a DUE táborok során kóstolt bele a filmcsinálás világába. Switch Black című rövidfilmje érdekes megvilágításba helyezi a tábort, a tábor embereit, és a tábor életét is.

E rövidfilmet 2006-ban alkotta meg, és mint elmondta, a cím ötlete a Pitch Black című film után alakult így, de a két történetben, ha a hasonlóságok keresésére hagyatkozunk, gyorsan csalódnunk kell, ugyanis semmi közük egymáshoz. A fiatal rendező elmondta, hogy folyamatosan oda kell figyelnünk a háttérben zajló dolgokra, a szerepekre, hangsúlyozta a mellékszereplők fontosságát, és azt, hogy nincsenek véletlenek. Minden dolognak jelentése van.

És most röviden a filmről.

Nem kell mélyenszántó dolgokra gondolnunk: vonat, megérkezés, útvonat,

csocsó, kaja, telnek, múlnak a napok. Az egész rövidfilmben az állókép-szerűséggel operál. Ez azért jó, mert sejtlemessé, kicsit burkolttá teszi a sztorit. A lényeg a lényeg, Kecskés István, alias Kecsó a sötét oldalon áll, célja az, hogy a tábor lakóiból tökéletes táborlakót klónozzon.

Ha meg kellene határoznom az alkotás műfaját, azt mondanám, ez egy horrortörténet teletűzdelve iróniával. Számomra a tetőpontot István egyik újságíró-tanoncához idézett kérdése jelentette, ami így hangzott: „Mi van?“. A menekülés bravúrosan van megoldva, ütős zenét választott hozzá a rendező, illik az ekkor érzékelhető lelkiállapothoz. A kamera élessége, és „állása” is lüktet, ezért tényleg jobban beleéli magát az ember. A filmből ugyanakkor hiányoltam a pontosan összerakott párbeszédet, mert szinte az egész történetet nekünk kell kitalálni. A befejezés sejtelmes, kicsit olyan, mint Hitchcock Sikolya. Látunk egy kést, meg a zuhanyzó nőt, sikoly... Nekünk kell összeraknunk mi történt.

Temesi Richárd

A tábor szép-e?

1. Szavazz ma este hatig.
2. Fiú és lány kategóriában is.
3. Este összeszámoljuk, majd a tábor embere gálán eredményt hirdetünk.
4. Csoportvezetőre nem szavazhatsz.

Szavazz. Nagyon.

A cikk, ami kilóg

(Kopjás Fanni, Bukovics Martin)

Mai emesenes-csetponthus világunkban legyenek írásjelek, azt mondjuk

Szexuális aberrációval gyanúsítja az Index publicistáját Kapolcs atyja, volt a főcím. Tökéletesen leképezi a mai magyar sajtóviszonyokat. Van egyszer egy újságíró, aki megírta, hogy szerinte nettó töketlenkedés az, amit Márta István és a Kapolcs-team csinál a Művészetek Völgye fesztivállal.

Két ember. Egy férfi és egy nő. Szakadó esőben ölelkeznek, a lány sír, a fiú biztos a dolgában. Az utcalámpa megcsillan a fiú szemüvegén. Tisza Kata. De velem is megtörténhet.

Azt írja a Népszava, az európai értelemben vett szociáldemokrata értékrenden alapuló újságírás hazai bástyája, hogy a Magyar Gárda tagjai lefasisztázták a falusi cigányságot egy vidéki falunapon.

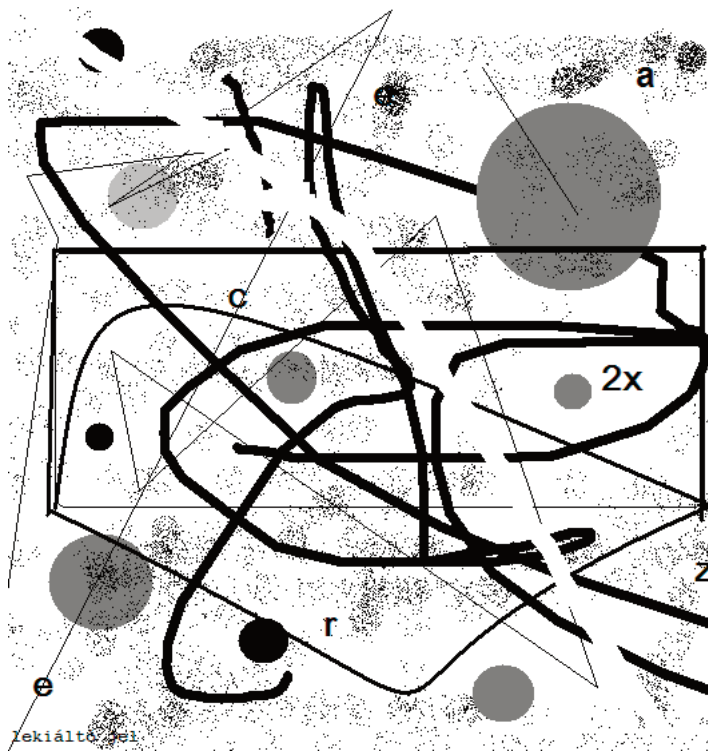
Taurin. A bika testnevéből nyerik ki. Mindegyik energiatalban van, ettől pörget fel, a disznók pedig egy órán át élveznek.

A Zindex öncélú és izzacsszagú, de azért.

Nevezett úr megsértődött, olvasói levelet írt, és megemlítette, hogy szerinte Szily Laci ujjai görcsösek a... na vajon mitől? A legjobb ötletet adónak féléves Kurucinfó-előfizetést adunk.

A szigorúan nem antiszemita Magyar Hírlap ilyenre nem emlékszik, a rendezvény békés körülmények között zajlott, mint írják. Most akkor valaki nem bontotta ki az igazság minden szegletét?

Ez egy elgondolkodtató felhívás, kérlek, gondolkodj el rajta.

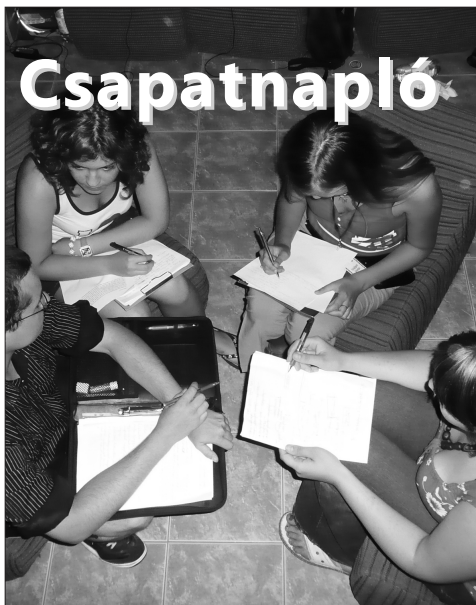
Dentális plakk. A fogkrém károsabb, mint hinnéd. Te sem hiszed el, hogy valami képes kívülről is beépülni a fogakba. Kiválóan helyettesíthető szódabikarbónával: tisztít, semlegesíti a szájszagot, természetes anyag, kezedet is tisztítja. Tisztítcsca.

Köccsög a főnököm címmel jelent meg a Piás Nővérek új lemeze. A duó Magyarország 18. legkeresettebbje a zeneipari szakmunkások közül, a tizenkilencedik helyen a polgári-konzervatív rock magyar nagykövete áll.

Teendő: konzekvenciákat levonni, mp3-akat elővenni, punkzenekart alapítani, Pozsonyi Bucót táborozni hívni, és most mondhatnám azt, hogy testamentumot írni és sírni, sírni, sírni, de azt már ellőttem máshol, így hát nem is mondok mást.

Akceleráció. A 11 évesek vígan pattintgatják a cigiket a spájzban. És nem több.

Újság születik

A Főszerkesztő első bejegyzése 13:30:

13:30:Ma délután a csapatom megválasztott főszerkesztőnek. Mindenki alkalmas lett volna ennek a feladatnak a betöltésére, de mégis az én nevem hangzott el. Magamtól nem vállaltam volna, de ha már így alakult, akkor mindent a csapatért.

13:50: Kevés a hír, már nagyon sok olyan dolgot megírtak, ami nekünk is az eszünkbe jutott. Fáradunk! Egyre nehezebb a helyzet. Nem tudom, meddig bírjuk még, de addig nem állunk fel az asztaltól, amíg nincs 9 hír, nem érdekel hány agysejtet kell elveszítünk.

15:00: Végre megszületett. Kisajtottuk! Mindenkit elindítottam a maga útján egy finom, kedves szóval: „MUNKÁRA!”.

2.bejegyzés:

15:10 Lent vagyunk a Nádasnál, melyet egyeztetés céljából látogattam meg, a piHENÉS eme balatoni fellegvárát. Tiszteletem a fotós csoportnak, mert csoportfoglalkozásra tökéletes hely. Valószínűleg itt nagyobb hangot engedhet meg magának a csapat. A fotós csoport gyors, figyelmes, kreatív. Nem volt semmi gond az egyeztetéssel, pár dolgot kellett csak elmagyarázni nekik, és már csak várni a fényképeket. A délután többi részét a rám kiosztott cikk írásával töltöttem.

16:00 Rájöttem, hogy az először kigondolt témám egy olyan dolog, ami nem érdekel, és valószínűnek tartom, hogy a többi táborlakót sem fogja érdekelni, hogy a tábor vezetőség a menza helyett máshol tölti a reggeli, vagy a vacsora időt, ezért

egy másik cikket kezdtem el írni a többiek bejegyzésével, éppen azt, amit most olvastok.

17:00 Még nincs kész a cikkem, gyorsan telik az idő itt a táborban. Túl gyorsan. A számháborúnak nem rég lett vége. Elindulok körutamra, hogy megkérdezzek mindenkit, hogy állnak a cikkek írásával. Vannak, akik követik az én nem épp jeles példámot, és még nem kezdtek hozzá az írásához, de szerencsére vannak olyanok, akik már szinte majdnem befejezték, és valószínűleg rajtuk nem lesz akkora stressz, mint rajtam, amikor eljön a lapzárta, és még nincs kész a cikk.

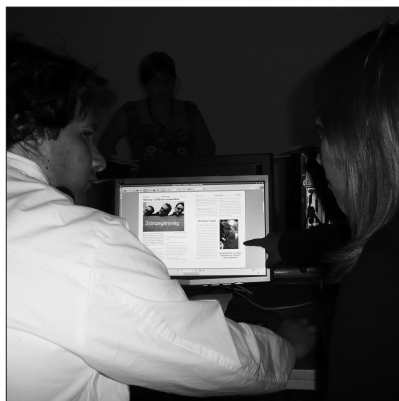
18:30: Rádiós műsort hallgatunk, és ezzel is telik az idő, amit a cikk írásával tölthetnék. Még sok időre van szükség ahhoz, hogy végleg kész legyek.

19:30: Vissza a lapszerkbe. Írok, ahogy csak bírom, és közben jönnek a fotósok, nézsem meg a képeket. Átfutom őket, mind jól sikerült, és használható anyagnak tűnik, de ezzel is telik az idő. Már itt

vagyok egy órája, aki erre jár a csoportból, azt megkérdem, hogy mennyi van még hátra a cikkből. Valaki flegmán mondja, hogy meglesz, őket nem hagyom, nyúzom, míg többet meg nem tudok arról, hogy kábé hol is állnak. Persze ez mind elvesztett idő. Vannak, akik még egy sort sem írtak le. Nem baj, majd ha kész leszek akkor nyúzhatom őket, hogy mikor lesz kész.

20:30 Nem megy, elfogytak az energiák, elmegyek egy energia italért, megkeresem csoportom egyik tagját, aki szintén nem áll jól, és letelepedek mellé. Lassan fogy az energia ital, és észreveszem, hogy elfogyott egy újabb negyed óram.

20:45: Bejövök a Lapszerkbe, és írom tovább. Értékes percek értékes sorokat

szülnek, és jön az egyik csoportvezetői utasítás: Tomi, lemegyünk a Nádashoz, mire visszaérünk, legyen meg a laptükör. Széles mosollyal az arcomon mondom: igyekszem, ahogy csak bírom. Persze még a téma felénél járok, és még gyorsabban fogy az idő, most már minden perc kétszer olyan gyorsan telik, és igyek-

szem kétszer olyan gyorsan is írni. Az egyik csoporttársam segít nekem abban, hogy összeírja, milyen hosszúak az eddigi elkészült cikkek.

21:45 Kész a cikkem. Most már csak minden mással kell foglalkozni. A képeket átnéztem, és a cikkeket átolvastam, majd elkezdtek csinálni a laptükröt is.

22:00: Végül egyeztettem a tördelővel, és egy kellemesen átvirrasztott éjszaka után hatra kész lesz a lap, ha minden jól megy. De ezen még át kell esni, nem csak nekem, hanem a csoportomnak is..

Főszerkesztő a csapatnaplóba

2007.07.11.

07:00:Utolsó bejegyzés: Próbák. Erről szól az egész. Megkapni a feladatot, gondolkodni rajta, az időt beosztani. Ennyi. Én is hibázok, jobban figyelhettem volna az időre, mindenki ember, én is, és a csapatom többi tagja is. Ha valamivel baj van, az nem egy ember gondja, hanem mindannyiunké. Együtt kezdtük el, együtt fejezzük be, és együtt állunk majd ki érte, mert ez a szeretet szigete ebben a kis országban. Mi megérkeztünk, itt voltunk, jól éreztük magunkat, tehát megnyertük.

**A Hangadó GMBH Csapat naplója
ezennel lezárva.**

Simon Tamás

